

[21st July 1964

(5) THE KANYAKUMARI SREEPANDARAVAKA LANDS (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1964 (L. A. BILL NO. 14 OF 1964), AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

In moving the motion, I wish to explain briefly what Sreepandaravaka lands are and the important changes made in the Bill by the Select Committee.

Sreepandaravaka lands are lands belonging to Sree Padmanabhaswami Temple at Trivandrum. They are found only in Kanyakumari district and not in Shencottah taluk. Their extent in Kanyakumari district is 4,163.67 acres under wet and 12,483.43 acres under dry. They are exempt from basic tax, by a notification issued by the former Travancore-Cochin Government under Section 7 of the Travancore-Cochin Land Tax Act, 1955 (Travancore-Cochin Act XV of 1955). But they are assessed to a favourable assessment called Rajabhogam. The total Rajabhogam payable on lands in Kanyakumari district is Rs. 2,337.76 nP. In addition to the Rajabhogam, the tenants on the lands pay rent, both in kind and in cash, to Sri Padmanabhaswami Temple. The average annual collection of rent by the temple during the ten years from 1946 to 1955-56 was Rs. 67,910. The tenants have been, for a long time, agitating for relief from their liability to pay rent to the temple. The Government have accordingly brought forward this Bill, under which the tenants will be relieved of this liability and the lands will be converted into ryotwari. Suitable rates of assessment for the lands will be fixed under L.A. Bill 13 of 1964.

It is estimated that, after ryotwari settlement is effected in respect of Sreepandaravaka lands, the net ryotwari assessment from the lands, after deducting Rajabhogam and collection charges, will be Rs. 64,589. The temple is now maintaining some Devaswoms in Kanyakumari district. These Devaswoms will hereafter be under the control of the Kanyakumari Devaswom Board. A sum of Rs. 18,000 which is the estimated cost of maintenance of these Devaswoms, will be deducted from the net ryotwari assessment of Rs. 64,589 and the balance Rs. 46,589 will be paid by the Government to Sree Padmanabhaswami temple, every year, as tasdk allowance.

Sree Padmanabhaswami temple is a major thiruppu-holder and under the L.A. Bill 15 of 1964, it is estimated that it will be entitled to a tasdk allowance of Rs. 85,411 per annum in lieu of its income from thiruppuvaram. The temple has agreed to accept a sum of Rs. 1.50 lakhs per annum as tasdk allowance, in lieu of its rental income from Sreepandaravaka lands and its income from thiruppuvaram. The Select Committee considered that having regard to the understanding, the temple should be protected against

21st July 1964] [Sri R. Venkataraman]

any deficit, should the tasdik allowance to the temple in lieu of thiruppuvaram and compensation for Sreepandaravaka land as finally determined fall short of Rs. 1.50 lakhs.

In this State where Government have to pay compensation to an institution, they have always been paying it in the shape of annual tasdik allowance instead of in a simple lump sum payment. This ensures the efficient and continued maintenance of the institution.

Clause 12 provides that until ryotwari settlement is effected under L.A. Bill 13 of 1964, every person who becomes entitled to ryotwari patta in respect of a Sreepandaravaka land will be liable to pay land revenue to the Government at the rate fixed by the prescribed authority with due regard to the rate of assessment for the nearest ryotwari land of similar description and with similar advantages. The Committee has modified this clause to the effect that the nearest ryotwari land of similar description and with similar advantages for the purpose of this clause will be such a land in the neighbouring district of Tirunelveli. The object is that it will not go beyond the assessment in Tirunelveli district.

Clause 20 provides that, in cases where the rent due from Sreepandaravaka lands is in arrears for more than three financial years on the appointed day, they shall be deemed to be discharged, if the arrears due for any three financial years are paid, within two years of the appointed day, in not more than two instalments per year. The Committee has modified this clause so as to provide that in such cases, if an amount equal to the arrears due for the three financial years immediately preceding the appointed day has been paid before such date, or is paid within three years of such date, the entire arrears will be deemed to be discharged and that in the latter case, the arrears may be paid in six half-yearly instalments.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

SRI A. KUNJAN NADAR : Sir, I welcome this Bill. My only objection is the grace shown by this Government is taken away by the previous ryotwari business. As it was contemplated by the Kerala Government, I would suggest that the right of Sree Padmanabhaswami temple shall be terminated by the payment of lump-sum amount as compensation. Sree Padmanabhaswami temple is an institution which does not need and is not to be run by the tasdik allowance given by Madras Government. This is a long-standing institution and it is a rich institution, which can go on for ever even without this tasdik allowance. It is richer than our Government even. It has lot of wealth and money; to say that it is the policy of the Government to pay tasdik allowance to institutions may not be proper for institutions run in other States.

[Sri A. Kunjan Nadar] [21st July 1964]

It may be justification for institutions run in our State. The temple authorities themselves would be agreeable to such a course. I pray that that may be done.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த டெம்பிள் இனும் டென்யூரையெல்லாம் எடுக்கும்போது நம் ராஜ்யத்திலே உள்ளதை எடுக்கும்போதுகூட இதே மாதிரி பேவிகில் தான் ஆன்யுவல் டாஸ்டிக் அலவன்ஸ் கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்தோம். அப்போது கனம் அங்கத்தினர் குஞ்சன் நாடாரோ, மற்றவர்களோ இந்த மாதிரி செய்ததைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. நாம் எப்போதும் ஒரே நியாயத்தைத்தான் கொள்ள வேண்டும். நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிற டெம்பினுக்கு ஒரு நியாயம், வேறு ராஜ்யத்தில் இருக்கிற டெம்பினுக்கு வேறு நியாயம் என்று இருக்கக்கூடாது. எல்லோருக்கும் ஒரே நியாயம்தான் வழங்கவேண்டும். அடிப்படை ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் கோயிலுக்கு அதிகப் பணம் இருக்கிறது, இல்லை என்பது கன்லிடரேஷன் இல்லை. ஒரே மாதிரி பேவில் இருக்க வேண்டும் என்று இந்த முறையில் நமது அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. அதில் எந்தவிதத் தவறும் இல்லை, அது சரிதான் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டிராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் சொன்ன திலே, திருவாங்கூரில் அவர்கள் முதலில் லம்பசம்மாக காம்பென்சேஷன் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் தீர்மானம் செய்தது ரயத்துக்களிடத்திலிருந்து வாங்கி லம்பசம்மாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்தார்கள். இன்றைக்கு சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்திலே ரயத்துக்கள் கொடுக்க வேண்டியில்லை. ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்ட்டில் என்ன டாக்ஸ் வருமோ அதைக் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் compensation தொகையைக் கொடுக்கவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் போன பில்லிலே சொன்னார்கள். அதற்குப் பொருத்தம் இந்த இடத்தில் தான் என்று, அப்போது பதில் சொல்லாமல் இருந்தேன். ஏதோ திருவாங்கூரில் அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம் மேலானது என்று சொன்னால் அது தவறாகும். ஆனால் அந்த திட்டத்தில் ரயத்துக்களிடமிருந்து compensation வாங்கிக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது திட்டத்தில் ரயத்துக்களிடமிருந்து என்ன லாண்ட் ரெவின்யூ வருஷ் செய்ய வேண்டுமோ அதைத்தான் வசூல் பண்ணப் போகிறோம். சர்க்கார் இந்தப் பணத்தை பண்டாரவகாவுக்கு, அதாவது மக்கள் செலுத்த வேண்டியதை சர்க்கார் செலுத்துகிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு தஸ்திக் அலவன்ஸ் கொடுப்பது தான் நியாயமான முறை, ஒழுங்கான முறையாகயிருக்கும்.

21st July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

திரு. சங்கரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அதைத்தான் நம் ராஜ்யத்தில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவைக் ராஜ்யத்தில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவைக் கணம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 7 were put and carried.

Clause 8.

திரு. பி. வி. சீராமமுலு : கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பெயரில் உள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தங்களை நான் முன் மோழி கிறேன்—

“ Omit sub-clause (2) of Clause 8.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

*திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த எட்டாவது பிரிவில் ஒரு பொதுவான பிரச்சனையைக் கூறுகிறேன். இந்த மசோதாவில் ‘லாண்டு ஹோல்டர் ரயத்’ என்ற நிலை இல்லாமல் டெனண்டுக்கு பட்டா கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அப்படி இருந்த போதிலும், பட்டா கொடுக்காத நிலங்கள் சர்க்காருக்குச் சேரும் என்று பிரிவு வந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே 1948-ம் ஆண்டு ஜமின் ஒழிப்புச் சட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு நிலையை நான் இங்கே குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அப்பொழுதே பட்டா கேட்க வேண்டும். கிடைக்காமல் போய் அல்லது பட்டா கேட்காமல் விட்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களை ‘கவர்ன்மெண்டு அஸெஸ்டு வேல்டு’ என்று எடுத்தார்கள், புறம்போக்கு என்று எடுத்தார்கள். அதனுடைய விளைவு என்ன ஆகிவிட்டது? பட்டா நிலங்களைக் கூட புறம்போக்கு அல்லது ‘கவர்ன்மெண்டு அஸெஸ்டு வேல்டு’ என்ற நிலையை உண்டாக்கி, நீண்ட நாட்களுக்குப் பின்னால் அப்பீல் போட முடியாமல், பட்டா கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்தப் பிரிவிலே அப்படி பட்டா கொடுக்கப்படாத நிலங்களுக்கு எப்படி உரிமை வழங்கப்படலாம் என்பதைச் சட்டத்தில் போடாமல், தனியாக விதிகள் மூலம் உரிமை வழங்கப்படும் என்று குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய உயர் நீதி மன்றத்தில் இந்த நிலைமை பரிசீலிக்கப்பட்டு இப்பொழுது சிப் ஜஸ்டிஸ் ஆக இருக்கக்

[திரு. செ. மாதவன்] [21st July 1964]

கூடிய ஒரு டிவிஷன் பெஞ்சில் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்பின்படி தனிப்பட்ட இரண்டு ரயத்துக்கள் ஒரு நிலம் சம்பந்தமாக யாருக்கு பட்டா என்று வழக்கு பேட்டாலும், அல்லது தனிப்பட்ட இரண்டு லாங்கு ஹோல்டர்கள் தன் னுடைய நிலத்திற்கு யாருக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று வழக்குப் போட்டாலும், அந்த வழக்கு சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே அதை சிவில் கோர்ட்டு தீர்மானிக்கலாம். அதைப் போன்ற பல வழக்குகள் சிவில் கோர்ட்டில் வந்திருக்கின்றன. அதுவும் உரிமைப் பிரச்னைதான். யாருக்கு அந்த நிலம் உரிமை என்ற பிரச்னை வந்த காரணத்தினால் அந்தத் தீர்ப்பின் மூலம் சிவில் கோர்ட்டுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்பட்டது. அதன் பின்னால் சமீபத்தில் ஒரு தனி நிதிபதி அமர்த்திருக்கக்கூடிய நம் முடைய உயர்நிதி மன்றத் தீர்ப்பில் அகில் ஒரு மாறுதல் செய்யப் பட்டது. ‘கவர்மெண்டு அலெஸ்டு வேல்டு’ என்று செட்டில் மெண்டில் முடிவாகிவிட்டால், அதை எதிர்த்து சிவில் கோர்ட்டுக்குச் செல்லக்கூடாது என்ற தீர்ப்பு வந்தது. இந்தத் தீர்ப்பு வந்தவுடனேயே நமது அரசாங்கம் என்ன செய்தது என்றால், போர்டு ஆப் ரெவின்யூ என்ன செய்தது என்றால் அவர்கள் அதி காரிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பினார்கள். அந்தத் தீர்ப்பு அப்பொழுது எந்த சட்ட ரிபோர்ட்டிலும் வரவில்லை. இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அப்படி வருவதற்கு முன்னாலேயே, நம்முடைய சர்க்காரும் ரெவின்யூ போர்டும் உடனடியாக அத்தனை அதிகாரிகளுக்கும் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பினார்கள். இந்தத் தீர்ப்பை டைப் செய்து, தீர்ப்பின் நகலையும் அனுப்பி னார்கள். அந்த சர்க்குலரில் குறிப்பிட்டிருந்தது என்னவென்றால் எந்த வழக்கு சிவில் கோர்ட்டுக்கு வந்தாலும், அந்த டிவிஷன் பெஞ்சு தீர்ப்பின் பிரகாரம் சிவில் கோர்ட்டுக்கு வரப்பட்ட வழக்குகள் அவ்வளவிலும், பின்னாலே வந்த தீர்ப்பை அடிப்படையாக வைத்து, அந்த வழக்குகளை எதிர்த்து, சிவில் கோர்ட்டுக்கு ஜாரிஸ் டிக்ஷன் இல்லை என்று வழக்காடவேண்டும் என்பதுதான். இதன் விளைவாக அத்தனை சிவில் வழக்குகளும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதனுடைய விளைவு என்ன என்பதைக் கொஞ்சம் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆராய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் முன்னால் சொன்னமாதிரி, முதல் தீர்ப்பின்படி இரண்டு ரயத்துகளுக்கு இடையே உரிமைப் பிரச்னை வந்தால், சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதைத் தீர்த்து வைக்க உரிமை உண்டு. உதாரணத்திற்கு எடுத்துப் பார்த்தால், சர்க்காருக்கு பாத்தியமா, தனிப்பட்ட விவசாயிக்குப் பாத்தியமா என்பதும் உரிமைப் பிரச்னைதான். ஆனால், உயர்நிதி மன்ற முடிவிலே இதையும் ‘கிளாவிலிகேஷன்’ ஆப் லாங்ட்ஸ் என்று சொல்லியிருக்கிற காரணத்தினாலே, செடில்மெண்டு உத்தரவு தான் ‘பைனல்’ என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. உயா நிதி மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு ஹராவுக்கு முறண்பட்ட நிலையிலே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கீழே உள்ள சிவில் கோர்ட்டு நிதிபதிகளுக்கு எந்தந்த தீர்ப்பைப் பின்பற்றுவது

21st July 1964] [திரு. செ. மாதவன்]

என்று தெரியாமல் இருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதைத் தயவு செய்து அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். உயர் நிதி மன்றம் சொல் லக்கூடிய கருத்துத்தான் இந்தக் கருத்து. 'கவர்ன்மென்டு அஸெஸ்டு வேஸ்டு' என்று செல்லிவிட்டால் அதுவும் ஒரு தனி மனிதனுடைய உரிமையைப் பறிப்பதாகும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். பல இடங்களில் ஒருவருடைய நிலம் 'கவர்ன்மென்டு அஸெஸ்டு வேஸ்டு' புறம்போக்கா அல்லது அவர்களுக்கு பட்டா கொடுத்திருக்கிறதா என்றால், தெரியாத குழ்நிலை இருக்கிறது. இது எப்படி என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒருவருக்குப் பல ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. சிறு சர்வே நம்பரில் ஒரு நிலம் இருக்கும். அந்த நிலத்தை ஏதோ ஒரு காரணம் காட்டி 'கவர்ன்மென்டு அஸெஸ்டு வேஸ்டு' என்று எடுத்துவிட்டார்கள், சர்க்கா ருக்குச் சொந்தம் என்று எடுத்துவிட்டார்கள் செட்டில்மெண்டில் ஆகையால் 'பி' மெமோ நான் கொடுக்கிறேன்" என்று சொல்வி 'பி' மெமோ கொடுத்தால்தான், அந்த நிலம் சர்க்காருடைய நிலமாக்கப்பட்டு விட்டது என்று பட்டா உரிமை உள்ளவர்களுக்குத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட பல வழக்குகள் கிலில் கோர்ட்டு களில் இருக்கின்றன. இதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் பின்னாலே 'குவோ மோடோ ப்ரோஸ்டின்ஸ்' என்று டைரக்டர் ஆப் செடில் மெண்டுக்கு ஒரு அதிகாரம் கொடுத்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு 'மிஸ்டேக்' ஏற்பட்டால் அதை டைரக்டர் ஆப் செடில்மெண்டு அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், 'குவோ மோடோ பரோஸ்டின்ஸ்' எடுக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. தனிப்பட்ட அதிகாரியினுடைய 'டிஸ்கிரஷனில்' வைத்திருக்கிறார்கள். தீதிமன்றத்திற்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக, தனிப்பட்ட அதிகாரியினுடைய விருப்பு, வெறுப்பைப் பொருத்துத்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்து பல வழக்குகள் இன்றைக்கு நிதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன. நிதிபதிகளே என்ன சொல்லுவது என்று புரியாமல் இருக்கிறார்கள். மறுபடியும் உயர்நிதி மன்றம் வரைதான் இந்தப் பிரச்சனை போகப்போகிறது. டிவின் பெஞ்சுக்கும், தனிப்பட்ட ஐட்ஜின் தீர்ப்புக்கும் வேறுபட்டுள்ள குழ்நிலையைக் குறிப்பிட்டு பேசத்தான் போகிறார்கள். அதற்கு முன்னால் இந்த நிலை எழை விவசாயிகளைப் பாதிக்கின்ற காரணத்தினால், இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் தனியாக அதிகாரிகளுடன் கலந்து ஆலோசனை செய்து இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சர்க்காருக்கு 'வேஸ்டு' ஆக்கூடிய நேரத்தில், அது ஏற்கனவே பட்டாதாருக்கு உரிமையாக இருந்தால், எவ்வித ஒரு காரணத்தைக் கொண்டும் அவருக்கு பட்டா வழங்கப்படாத ஒரு குழ்நிலை ஏற்பட்டால், அவருக்கு

[திரு. செ. மாதவன்] [21st July 1964]

சிவில் கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு உரிமை வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும், பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இப்பொழுது திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசுய பிரச்சினை வேறு. சட்டசபை முன்னால் இருக்கிற பிரச்சினை வேறு. இப்பொழுது சட்டசபைக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பிரச்சினை என்ன வென்றால், எந்த டெனண்டு உழவனுக்கு ஸ்ரீபண்டாரவகை நிலம் உரியது என்று இருக்கிறதோ, அவருக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டும். யாருக்கும் அந்த விதமான உரிமை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அது சர்க்காரில் 'வெஸ்டு' ஆக வேண்டும். அது தான் இருக்கிற நிலைமை. இதுதான் நம்முடைய நாட்டினுடைய சட்டம்கூட, சர்க்காரிலே வெஸ்டு பண்ணுகிறைத் தொகை சர்க்காருக்குச் சொந்தமா, இல்லையா என்று 'விசாரணை' செய்ய வேண்டும், அதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்று திரு. மாதவன் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக இரண்டு ஐட்ஜ்மெண்டுகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. இரண்டு தனிப்பட்ட நபர்கள் தங்களுக்கு நிலத்தில் உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லி 1-10 வாதாடினால், சிவில் கோர்ட்டு அந்த வழக்கை விசாரிக்கலாம் P.M. என்று இருக்கிறது. சர்க்காரிலே வெஸ்டு ஆகிவிட்டது என்று சொன்னால், புரோசிடின்ஸ் எடுக்கலாம். அதற்கு மேல் டைரக்டர் ஆஃப் செட்டில்மெண்டுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். அதற்கு மேல் போர்டு ஆஃப் ரெவென்யுவக்குப் போக வேண்டும். அதனால் எந்த விதமான உரிமையும் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. சர்க்கார் நிலம் என்று சொன்னால், அதற்கு உரிமைகள் வேறு. தனி நபார் இருவருக்குள்ளே ஒரு சண்டை சக்சர்வி இருக்கிறது, தங்களுடைய நிலம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்றால் அதற்கு வழி வகைகள் வேறு இருக்கின்றன. யாருக்கும் ஸ்ரீபண்டாரவகா நிலம் சொந்தமில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் தான் அது சர்க்காருக்கு சொந்தமாகும். அவ்வாறு சர்க்காருக்கு வரும் என்று சொன்னால், போர்டு ஆஃப் ரெவின்யு வரை அப்பீல் செய்வதற்கு வழிவகை இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஏதாவது நம்முடைய இதர சட்டங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதைப் பற்றி எனக்கு எழுதி அனுப்பும்படி மாதவன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைத் தனியாகப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI P. V. SRIRAMULU : I don't press my amendment.

The amendment was by leave withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9 to 19 were put and carried.

21st July 1964]

Clause 20.

திரு. பி. வி. சீராமுனு : என்னுடைய பெயரில் உள்ள திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“ For the existing Clause 20, substitute the following :—

‘ 20. Arrears of rent to be discharged—All arrears of rent due on the appointed day to the temple in respect of Sreepandaravaka lands shall be deemed to be discharged and no tenant shall be liable to pay any arrears of rent outstanding on the appointed day.’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ that in sub-clauses (3), (4) and (5) of clause 20, substitute the words ‘ two financial years ’ for the words ‘ three financial years ’ wherever they occur. ”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for Discussion.

* திரு. செ. மாதவன் : இந்த பழைய பாக்கிகளை வசூலிப்பதைப் பொறுத்தவரையில், ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே சட்டம் கொண்டுவந்து, 12 வருஷங்களுக்கு வசூலிக்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மை யோடு மூன்று பசலிகளுக்கு என்று திருத்தியமைத்தது நமக்கு நினைவிருக்கும். அதே அடிப்படையில் ஒரு திருத்தத்தை இந்தச் சட்டத்திலும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஏனைய சட்டங்களிலே உள்ள நிலங்களுக்கும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள இன்றைய நிலைமைக்கும் வேறுபட்ட குழந்தை இருங்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், இந்தப் பகுதியிலே பழைய பாக்கிகளை வசூலிக்க முடியாத குழந்தை ஏற்பட்டு, 10, 12 ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட பழைய பாக்கிகளைக் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி வசூலிக்கப்படாத ஒரு நிலைமை இருக்கிற ஒரு பகுதியிலே, வசூலிப் பதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கொடுப்பது சரி தான் என்பது முதல் ஆட்சேபனை. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலே பழைய பாக்கிகள் அத்தனையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பது முதல் யோசனை. இரண்டாவதாக, அப்படி ரத்து செய்வதற்கு மனம் இல்லாவிட்டாலும், 1948-ம் வருடத்திய ஆக்ட் 26/1940-ல் இருக்கிறபடி குறிப் பிட்ட இரண்டு பசலிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டால் பழைய பாக்கிகள் ரத்து ஆகிவிடும் ஆகிவிடும் என்ற சட்டத்தை இந்த அரசாங்கமே கொண்டுவந்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தையாவது பின்பற்ற லாம். மற்றப் பகுதியிலுள்ள இனும்களுக்கும் இந்தக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள இனும் பிரச்னைகளுக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறது. பழைய பாக்கிகளை வசூலிப்பதிலே வேறுபாடு

[திரு. செ. மாதவன்] [21st July 1964]

இருக்கிறது என்ற கருத்தை ஒப்புக்கொள்ளுவதற்காகவாவது, இரண்டு பசலி தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, எங்களுடைய இரண்டாவது திருத்தத்தை—இரண்டு பைனான்ஷியல் வருஷங்கள் என்று போட்டிருக்கிறோம், ஒரே ஒரு வருஷத்தைத் தான் குறைக்கச் சொல்லுகிறோம்—ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்டுள்ள கொள்கைப் படி, ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பழைய பாக்கிகள் எல்லாம் ரத்து ஆகிவிட்டன என்று சொல்லுவது நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்குச் சரியாக இருக்காது. ஒருவருடைய சொத்தை எடுப்பதற்கு முன்னால், காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டவர்கள் நாம். பழைய பாக்கிகள் அத்தனையும் ரத்து செய்து விம்டோம் என்று சொல்லுவதற்கு இயலாது. இரண்டு வருஷமா, மூன்று வருஷமா என்று பார்க்கிறொழுது ஐமிந்தாரி முறை இருந்த இடத்திலே 2 வருஷம் compensation போதும் என்று சொன்னோம். மைனர் இனும்களைப் பொறுத்த வரையில் 3 வருஷங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இது மைனர் இனும் போன்ற வகையைச் சேர்ந்ததால், 3 வருஷம் என்று போடுவதுதான் நியாயம். அதுவும் இல்லாமல் பேச்கவார்த்தை நடத்தி, 3 பசலி களுக்கு வசூல் செய்து கொடுக்கிறோம், பழைய பாக்கிகளைக் கேட்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டதனாலே, 3 வருஷம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

The amendments were put and lost.

Clause 20 was put and carried.

Clauses 21 to 32 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Kanyakumari Sreepandaravaka Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1964 (L.A. Bill No. 14 of 1964), be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY), THIRUPPUVARAM PAYMENT ABOLITION BILL, 1964 (L.A. BILL NO. 15 OF 1964), AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras (Transferred Territory), Thiruppuvaram Payment Abolition Bill, 1964 (L.A. Bill No. 15 of 1964), as amended by the Select Committee, be taken into consideration.”